

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-7-05

Druk nr 3734
Warszawa, 10 lutego 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o dopłatach do umów na budowę
niektórych typów statków morskich** wraz
z projektem aktu wykonawczego.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Rada Ministrów, zgodnie z uchwałą nr 25/2005 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 2005 r. w sprawie udzielenia zgody na dokonanie notyfikacji projektu programu pomocowego Komisji Europejskiej, wyraziła zgodę na dokonanie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów notyfikacji programu pomocy w formie dopłat w ramach tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stoczniowego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki i Pracy.

Z szacunkiem

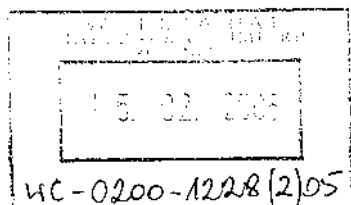
(-) Marek Belka

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 lutego 2005 r.

Marek Belka

RM 10-7-05

Pan Włodzimierz CIMOSZEWICZ
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Wznowy Panie Marszałku,

W nawiązaniu do pisma z dnia 10 lutego br., przy którym został przekazany Wysokiej Izbie

projekt ustawy o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich,

uprzejmie informuję Pana Marszałka, że Program pomocy w formie dopłat w ramach tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stocznioowego został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 4 lutego 2005 r., w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291).

Z nacumbieru

M. Belka

U S T A W A

z dnia

o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich

Art. 1. 1. Ustawa określa sposób udzielania dopłat z budżetu państwa do umów na budowę w polskich stoczniach niektórych typów statków morskich, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1177/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczącym tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stocznioowego (Dz.Urz. WE L 172 z 2.07.2002; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 485, z późn. zm.¹⁾).

2. Dopłaty mogą być udzielane do umów zawartych po dniu 24 października 2002 r.²⁾, lecz przed dniem utraty mocy obowiązującej tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stocznioowego, pod warunkiem że dostarczenie statku nastąpi po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 2. 1. Dopłaty mogą być udzielane do wysokości i na warunkach określonych w rozporządzeniu Rady, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2.

2. Dopłaty mogą być udzielane w przypadku:

- 1) udokumentowania przez stocznnię polską, że stocznia koreańska konkurująca o umowę na budowę statku zaoferowała niższą cenę od oferty stoczni polskiej przed udzieleniem dopłaty;
- 2) dostarczenia statku w terminie nie późniejszym niż trzy lata od dnia zawarcia umowy na budowę statku.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) rozporządzeniu Rady – należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady (WE) nr 1177/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. dotyczące tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stoczniowego;
- 2) dopłacie – należy przez to rozumieć dopłatę z budżetu państwa do umowy na budowę typu statku określonego w rozporządzeniu Rady;
- 3) stoczni polskiej – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej prowadzącego działalność w zakresie budowy statków;
- 4) stoczni koreańskiej – należy przez to rozumieć podmiot z siedzibą w Republice Korei prowadzący działalność w zakresie budowy statków;
- 5) dostarczeniu statku – należy przez to rozumieć przeniesienie własności statku na kupującego przez podpisanie protokołu zdawczo-odbiorczego;
- 6) BGK – należy przez to rozumieć Bank Gospodarstwa Krajowego.

Art. 4. 1. Organem udzielającym dopłaty jest minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje zadanie, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem BGK.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiera z BGK umowę, która określa w szczególności:

- 1) elementy umowy o dopłatę, o których mowa w art. 7 ust. 2;
- 2) zakres czynności dokonywanych przez BGK w ramach oceny wniosku o dopłatę;
- 3) niezbędne elementy opinii do wniosku o dopłatę, sporządzanej przez BGK;

- 4) wynagrodzenie należne BGK za wykonywanie czynności związanych z udzielaniem dopłat;
- 5) zakres kontroli dokonywanej przez BGK w trakcie obowiązywania umowy o dopłatę.

Art. 5. 1. Procedurę udzielania dopłaty uruchamia złożenie przez stocznnię polską kompletnego i prawidłowo wypełnionego wniosku w BGK.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa się w szczególności:
 - 1) nazwę (firmę), siedzibę oraz adres przedsiębiorcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 3) przedmiot wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD);
 - 4) datę zawarcia umowy na budowę statku, o dopłatę do której występuje wnioskodawca;
 - 5) wartość umowy na budowę statku;
 - 6) wskazanie źródeł finansowania budowy statku;
 - 7) cenę oferowaną na budowę analogicznego statku przez stocznnię koreańską;
 - 8) cenę zaoferowaną przez stocznnię polską.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się w szczególności:
 - 1) dokument potwierdzający, że o zawarcie umowy ubiegała się stocznia koreańska, oferując niższą cenę;
 - 2) analizę wykazującą dodatnią rentowność umowy na budowę statku w momencie jej zawarcia, z uwzględnieniem dopłaty;
 - 3) oświadczenie, że typ statku będący przedmiotem umowy kwalifikuje się do ubiegania o dopłatę, zgodnie z rozporządzeniem Rady;
 - 4) uwierzytelnioną kopię umowy na budowę statku.

4. Przez wartość umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 5, należy rozumieć całkowitą cenę kontraktową z uwzględnieniem prac dodatkowych zleconych przez kupującego w trakcie budowy statku, dopłat kupującego i upustów według stanu na dzień składania wniosku przez stocznię polską – podaną w walucie kontraktu i przeliczoną z waluty kontraktu na złote przy użyciu kursu średniego Narodowego Banku Polskiego z dnia złożenia wniosku o udzielenie dopłaty.

5. Złożenie wniosku potwierdza BGK pieczęcią z datą wpływu.

6. BGK niezwłocznie dokonuje oceny wniosku pod względem formalnym.

7. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów formalnych, BGK wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie 7 dni. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia, o czym informuje się wnioskodawcę.

8. BGK niezwłocznie przekazuje kopię kompletnego wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 3, Prezesowi Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. w celu jego zaopiniowania, w szczególności w zakresie wiarygodności informacji zawartych w tych dokumentach.

9. Prezes Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., w terminie 14 dni od dnia otrzymania kopii wniosku wraz z załącznikami, przekazuje do BGK opinię, o której mowa w ust. 8.

10. BGK, w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie dopłaty, przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wraz z pisemną opinią w sprawie wniosku, uwzględniającą ocenę analizy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, oraz opinię Prezesa Agencji Rozwoju Przemysłu S.A.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystości informacji niezbędnych do ubiegania się o dopłatę, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, i jego dodatkowe elementy oraz dodatkowe informacje i dokumenty niezbędne do prawidłowej oceny wniosku, które powinny być do niego załączone, w tym rodzaje dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wraz z opinią, o której mowa w art. 5 ust. 10, oraz po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie możliwości udzielenia dopłaty z punktu widzenia wysokości środków budżetowych przeznaczonych na ten cel w ustawie budżetowej, wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zawarcie przez BGK umowy o udzielenie dopłaty, niezwłocznie informując BGK o swoim stanowisku.

2. W przypadku wyrażenia zgody na zawarcie umowy o udzielenie dopłaty minister właściwy do spraw gospodarki określa wysokość dopłaty, z uwzględnieniem ust. 4, oraz wskazuje termin podpisania umowy.

3. W przypadku dopłat do umów na budowę statków, których dostarczenie nastąpi po 2005 r., termin, o którym mowa w ust. 1, liczony jest od dnia wejścia w życie ustawy budżetowej na rok, w którym ma nastąpić dostarczenie statku.

4. Wyrażając stanowisko, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę następujące kryteria:

- 1) wysokość środków budżetowych przeznaczonych na ten cel w ustawie budżetowej;
 - 2) potrzebę zachowania konkurencyjności w sektorze stoczniowym.
5. Przyczyną odmowy, o której mowa w ust. 1, może być:
- 1) brak środków w budżecie państwa;
 - 2) negatywna ocena analizy, o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2;
 - 3) niespełnienie warunków określonych w rozporządzeniu Rady.

6. BGK informuje stocznnię polską o stanowisku ministra właściwego do spraw gospodarki, podając w przypadku odmowy wyrażenia zgody na zawarcie umowy o udzielenie dopłaty jej przyczyny.

7. Stocznia polska może zwrócić się, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6, do ministra właściwego do spraw gospodarki o ponowne rozpatrzenie wniosku. Ponowne rozpatrzenie wniosku przez

ministra właściwego do spraw gospodarki następuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

Art. 7. 1. Udzielenie dopłaty oraz przekazanie środków pieniężnych z tego tytułu odbywa się na podstawie umowy zawartej przez BGK ze stoczną polską.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) wysokość dopłaty;
- 2) sposób dokonywania przez BGK kontroli w zakresie przestrzegania przez stoczną polską obowiązków wynikających z umowy;
- 3) rodzaje dokumentów umożliwiających stwierdzenie spełnienia przez stoczną polską warunków, od których jest uzależnione przekazanie środków pieniężnych z tytułu dopłaty.

Art. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki uruchamia środki budżetu państwa przeznaczone na dopłatę do budowy statku, zgodnie z art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.³⁾). Środki przekazuje się na rachunek bankowy BGK w terminie umożliwiającym przekazanie ich na rachunek bankowy stoczni polskiej w terminie do 30 dni od dnia dostarczenia statku przez stoczną polską.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Wymienione rozporządzenie zostało zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 502/2004 z dnia 11 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 dotyczące tymczasowego mechanizmu ochronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.Urz. WE L 081 z 19.03.2004).
 - 2) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady dopłaty stosuje się do umów zawartych po dniu ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich rozpoczęcia postępowania rozstrzygającego spór z Koreą w sprawie stosowania nieuczciwej konkurencji.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 93, poz. 890, Nr 121, poz. 1264, Nr 123, poz. 1291, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

UZASADNIENIE

W niniejszym projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie tymczasowego mechanizmu ochronnego dla polskich stoczni w formie dopłat do umów na budowę niektórych typów statków morskich. Dopłaty te będą udzielane polskim stoczniom ze środków budżetu państwa.

Stosowanie instrumentu, jakim są dopłaty do kontraktów, będzie się odbywało na takich samych zasadach, jakie są stosowane w krajach piętnastki Unii Europejskiej.

Z uwagi na niewypełnienie przez Koreę Płd. zobowiązań podjętych w 2000 r. (zgodnie z podpisanym w czerwcu 2000 r. protokołem), mających na celu przywrócenie uczciwych i przejrzystych warunków konkurencji, stocznie Wspólnoty doznały poważnego uszczerbku z tego tytułu. W celu wyrównania tych szkód, Rada Wspólnoty wprowadziła rozporządzeniem nr 1177/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. Tymczasowy Mechanizm Ochronny dla przemysłu stoczniowego (TDM).

Rozporządzenie nr 1177/2002 przewiduje możliwość zastosowania dopłaty – w wysokości maksymalnie 6% wartości kontraktu – na budowę czterech typów statków: chemikaliowców, kontenerowców, produktowców oraz statków typu LNG. Z tej formy pomocy korzystają stocznie niemieckie, holenderskie, włoskie, francuskie, duńskie i hiszpańskie. Analogiczny mechanizm jest stosowany również w odniesieniu do stoczni leżących na terenie należącej do EFTA Norwegii.

Obowiązywanie TDM zostało przedłużone do dnia 31 marca 2005 r. rozporządzeniem Rady nr 502/2004 z dnia 11 marca 2004 r. Istnieje możliwość ponownego przedłużenia stosowania tego instrumentu.

Wprowadzenie systemu dopłat bezpośrednich wymaga uprzedniej zgody Komisji Europejskiej udzielanej w ramach procedury notyfikacji.

W gospodarce wystąpił szereg zjawisk mających negatywny wpływ na wyniki ekonomiczne i kondycję finansową polskiego sektora stoczniowego (nieuczciwa konkurencja ze strony stoczni koreańskich, gwałtowny wzrost cen stali, niekorzystne kursy walut).

Aby zrównać szanse konkurowania krajowych stoczni na globalnym rynku, jest konieczne umożliwienie polskim stoczniom korzystania z takich samych form pomocy,

z jakich korzystają inne stocznie UE, przez przyznawanie dopłat bezpośrednich do kontraktów na określone typy statków. Otrzymanie dopłat na produkcję stoczniową poprawi warunki konkurencyjności krajowym stoczniom, a także wpłynie korzystnie na ich wyniki finansowe.

Trzy stocznie polskie (Stocznia Szczecińska Nowa, Stocznia Gdynia i Stocznia Gdańska) podlegają obecnie procesowi restrukturyzacji. Spółki realizują kontrakty zawarte przy innych założeniach rynkowych, dotyczących m.in. cen stali i kursów walut. Pozyskanie dodatkowego finansowania jest warunkiem terminowej realizacji kontraktów i minimalizacji potencjalnych strat.

Organem udzielającym dopłat będzie Minister Gospodarki i Pracy.

Dopłaty w poszczególnych latach będą udzielane w miarę możliwości budżetowych, za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego, którego wybór podyktowany jest następującymi przesłankami:

- 1) jednym z podstawowych celów BGK jest wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych, realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych,
- 2) BGK wykonuje zadania rządowe, pełniąc rolę agenta Ministra Finansów i innych instytucji (administruje funduszami celowymi oraz programami rządowymi),
- 3) BGK posiada wysoko wyspecjalizowaną kadrę i doświadczenie w dziedzinie obsługi programów rządowych,
- 4) BGK uczestniczy w działaniach restrukturyzacyjnych podejmowanych przez Rząd wobec sektora stoczniowego, a także w opracowywaniu modeli finansowania tego sektora, współpracując z Korporacją Polskie Stocznie S.A.,
- 5) BGK jest zaangażowany w finansowanie zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe stoczni polskich i firm z nimi kooperujących.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Cel wprowadzenia ustawy

Celem ustawy jest umożliwienie stoczniom polskim korzystania z pomocy w formie dopłat do umów na budowę niektórych typów statków morskich na takich samych zasadach, jakie są stosowane w krajach Unii Europejskiej. Dopłaty są tymczasowym mechanizmem ochronnym dla przemysłu stoczniowego.

Aby zrównać szanse konkurowania krajowych stoczni na globalnym rynku, jest konieczne umożliwienie polskim stoczniom korzystania z takich samych form pomocy, z jakich korzystają stocznie UE, przez przyznawanie dopłat do umów na niektóre typy statków. Otrzymanie dopłat na produkcję statków poprawi warunki konkurowania krajowym stoczniom, terminową realizację kontraktów oraz wpłynie korzystnie na wyniki finansowe stoczni.

II. Konsultacje społeczne

Ustawa została przygotowana w konsultacji ze stoczniami, a także ze związkami zawodowymi działającymi w przemyśle budownictwa okrętowego. Większość uwag zgłoszonych przez związki zawodowe uwzględniono. Natomiast uwagi wykraczające poza regulacje określone w rozporządzeniu Rady WE 1177/02 bądź z nimi sprzeczne, np.: dotyczące m.in. propozycji możliwości stosowania dopłat nie tylko w przypadku nieuczciwej konkurencji stosowanej przez Republikę Korei, ale przez wszystkie kraje azjatyckie, wykreślenia obowiązku udokumentowania przez stocznnię polską, że o kontrakt na statek ubiegała się stocznia koreańska, oferując niższą cenę – nie zostały uwzględnione. Nie uwzględniono także propozycji związków zawodowych, aby minister właściwy do spraw gospodarki udzielał dopłat w formie promesy, bowiem taka forma nie istnieje w polskim prawodawstwie, oraz zobligowania ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zabezpieczenia w budżecie państwa w latach następnych dopłat w pełnej wysokości potrzeb, ponieważ wykracza to poza kompetencje tego ministra.

III. Zakres oceny skutków regulacji

Przygotowana Ocena skutków regulacji (OSR) została sporządzona zgodnie z obowiązującymi zasadami. Obejmuje wpływ ustawy na dochody i wydatki budżetu państwa, na rynek pracy, na konkurencyjność gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

IV. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego

Proponowana ustawa będzie miała wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa.

Łączne zapotrzebowanie na dopłaty wynosi:

- 110 mln zł w 2005 r.,
- 150 mln zł w 2006 r.,
- 115 mln zł w 2007 r.

Łącznie do budżetu państwa w formie podatków CIT i PIT, składek ZUS, wpłat na PFRON, prowizji dla Min. Finansów, wynagrodzeń z tytułu gwarancji ubezpieczeniowych i składek z tytułu ubezpieczeń eksportowych, udzielanych przez KUKKE, podatków lokalnych i opłat celnych za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. wpłacono:

- 125,6 mln zł – Stocznia Szczecińska Nowa,
- 97,1 mln zł – Stocznia Gdynia,
- 33,5 mln zł – Stocznia Gdańska,
- wpłaty do budżetu kooperantów przemysłu stocznioowego oszacowano na kwotę ok. 120 mln zł, w tym 46 mln zł – H. Cegielski – Poznań, 12 mln zł – TZUO Towimor.

Zakładając zachowanie tych wielkości wpływów do budżetu państwa przez najbliższe 3 lata, łączne wpływy (stocznie + kooperanci) mogą wynieść ok. 890 mln zł, tj. ok. 2,3 razy więcej niż łączna wnioskowana kwota dopłat.

W przypadku likwidacji stoczni produkcyjnych (ograniczając szacunki tylko do 3 stoczni – SSN, SG i Stocznia Gdańska – oraz przy założeniu, że średnia wartość pakietu socjalnego wynosić będzie 70 tys. zł) budżet państwa byłby obciążony kwotą ponad 1 mld zł.

Przy założeniu, że ok. 50% osób zwolnionych ze stoczni nie znajdzie pracy i będzie pobierać zasiłek dla bezrobotnych przez 6 miesięcy, Skarb Państwa zostałby obciążony dodatkowymi kosztami w wysokości ok. 27 mln zł.

Szacuje się, że ok. 28 800 miejsc pracy w spółkach kooperujących może zostać zredukowanych, co pociągnęłoby za sobą wydatki z budżetu na kwotę ok. 104 mln zł.

Reasumując, podstawowe, konieczne do poniesienia koszty likwidacji branży to ok. 1,2 mld zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Udzielenie dopłat do umów na statki pozwoli utrzymać zatrudnienie w stoczniach i firmach powiązanych z sektorem (ok. 100 tys. pracowników).

Koszty likwidacji stoczni zostały uwzględnione w punkcie „Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego”.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki

Otrzymanie dopłat na produkcję stoczniową poprawi warunki konkurencyjności krajowym stoczniom na światowym rynku budownictwa okrętowego, przez korzystny wpływ na ich wyniki finansowe.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Udzielenie dopłat do umów na budowę statków poprawi sytuację stoczni, a co za tym idzie firm z nimi współpracujących. Instrument ten będzie miał wpływ szczególnie na sytuację województw zachodniopomorskiego i pomorskiego, w których są zlokalizowane stocznie oraz większość firm kooperujących, a także województwa wielkopolskiego, w którym znajdują się zakłady H. Cegielski – Poznań. Pozwoli to na utrzymanie ok. 100 tys. miejsc pracy – zapobiegnie więc bezrobociu.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-252 /05/DP/ar

Warszawa, dnia 21.01. 2005 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (nr RM-10-7-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Należy jedynie zwrócić uwagę na konieczność dokonania notyfikacji przedłożonego projektu ustawy do Komisji Europejskiej jako programu pomocowego, zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 659/1999 z 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. nr L 83 z 27.03.1999).

Do wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki i Pracy

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia.....

w sprawie wzoru wniosku, informacji i dokumentów niezbędnych do ubiegania się o dopłatę do umów na budowę niektórych typów statków morskich

Na podstawie art. 5 ust. 11 ustawy z dnia 2005 r. o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) informacje, które zawiera wniosek o udzielenie dopłaty do umowy na budowę statku;
- 2) rodzaje dokumentów potwierdzających, że o zawarcie umowy ubiegała się stocznia koreańska oferując niższą cenę;
- 3) wzór wniosku o udzielenie dopłaty do umowy na budowę statku stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

1. Wniosek o udzielenie dopłaty zawiera informacje, o których mowa w art.5 ust. 2 ustawy z dnia2005 r. o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich, zwanej dalej „ustawą”, oraz:

- 1) uzgodnioną między stronami specyfikację techniczną statku, termin dostawy i inne parametry handlowe w istotny sposób wpływające na cenę statku;
 - 2) harmonogram budowy wraz z planem finansowania poszczególnych jej etapów.
2. Wzór wniosku o udzielenie dopłaty określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

Dokument potwierdzający, że o zawarcie umowy ubiegała się stocznia koreańska oferując niższą cenę, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy, stanowi:

- 1) kopia oferty stoczni koreańskiej albo
- 2) oświadczenie strony kontraktu (kupującego statek), albo
- 3) oświadczenie firmy brokerskiej pośredniczącej w transakcji, albo
- 4) inny dokument, z którego będzie wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, że o zawarcie umowy ub¹⁾iegała się stocznia koreańska oferując niższą cenę.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

Załącznik
do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy
z dnia

Wzór wniosku

Data wpływu wniosku	
Numer wniosku o ubieganie się o dopłatę.	

Wypełnia wnioskodawca:

Nazwa (firma) wnioskodawcy	
Adres wnioskodawcy	
Numer identyfikacji podatkowej (NIP)	
Przedmiot wykonywanej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)	
Siedziba wnioskodawcy	
Data zawarcia umowy	
Wartość umowy	
Specyfikacja techniczna statku	
Termin dostawy	
Inne istotne parametry handlowe	
Źródła finansowania	
Harmonogram budowy wraz z planem finansowania poszczególnych etapów	
Cena oferowana przez stocznnię koreańską	
Cena zaoferowana przez stocznnię polską.	

(data)

(podpis i pieczęć wnioskodawcy)

Uzasadnienie

Niniejszy projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy, zwany dalej „rozporządzeniem”, jest wykonaniem delegacji art. 5 ust. 11 ustawy z dnia..... o dopłatach do umów na budowę niektórych typów statków morskich (Dz. U. Nr, poz.....), zwanej dalej „ustawą”.

Ustawa wprowadza tymczasowy mechanizm ochronny dla polskich stoczni w formie dopłat do kontraktów na budowę niektórych typów statków na analogicznych zasadach, jakie są stosowane w krajach Unii Europejskiej. Celem niniejszego rozporządzenia jest określenie wzoru wniosku, jaki polska stocznia ubiegająca się o dopłatę do umowy na budowę statku będzie składać do Banku Gospodarstwa Krajowego.

Rozporządzenie ustala, że wniosek stoczni ubiegającej się o dopłatę do umowy na budowę statku powinien zawierać m.in.: informacje o przedsiębiorcy (jego nazwę, siedzibę, adres, NIP oraz sektor, w którym prowadzi on działalność), informacje dot. umowy na budowę statku (data zawarcia umowy, wartość umowy, specyfikę techniczną statku, źródła finansowania budowy) oraz dokumenty potwierdzające, że o zawarcie umowy ubiegała się koreańska stocznia oferując niższą cenę.

Załącznikiem do rozporządzenia jest wzór wniosku przedsiębiorcy o udzielenie dopłaty do umowy na budowę statku.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.